



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs**

**Dueñas, Pedro**

**Venetiis, 1566**

Regvla CXXXIII.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

D. Petri Duen.

fide instru. Sed an & quando ille qui confirmat videatur de nouo dare, vide singularem distinctionem. Cy. in l. & quia quem referat & sequitur Bal. ibi. ff. de iurisd. omn. iudi.

4 Limita quarto, quando peteretur confirmatio a domino qui teneret & possideret feudum quod petitur confirmari, qui fuit spoliatus preter petentis confirmationem, tunc talis confirmatio per quam restituatur possessio videtur noua traditio feudi, & hoc per tex. in l. 3. in §. Nerva filius. in verbo. nancisci. ff. de acqui. posse. secus quando possessio esset vacans, tunc dicitur continuari, secundum Abb. in c. cum venissent. de restitu. in integ.

5 Fallit quinto, quando confirmatio fieret a successore, qui non tenebatur confirmare feudum quod ipse dominus possidet, nam tunc confirmando dicitur noua concessio, arg. l. si ante. ff. ad leg. Fal. & in l. stipulatio ista. in §. si quis ita. ff. de verbo. obligatio, & in l. si cum vno. ff. de excep. rei iudic. Ita tenet Old. in consil. 173. nu. 1. Ioan. de Imola in c. inter dilectos. de fide instrumen. num. 24. vbi tenet, quod quando successor potest primam inuestituram reuocare, tunc confirmando dicitur de nouo concedere: quem sequuntur ibi alij Doctores.

6 Sexto fallit, nisi privilegium confirmationis quedam confirmaret, & quedam infirmare: argu. tex. in l. tribunus. in §. vlti. ff. de test. milit. Ita tenet Bal. in d. c. j. num. 2. per quos fiat inuestit.

Sed supra dicte limitationes in minore non vendicant sibi locum, quia tunc talis confirmatio dicitur potius noua concessio, quam minor facere non potest. d. c. j. maior autem, qui habet legitimam administrationem honorum suorum, bene posset ex certa scientia facere confirmationem iurium inualidorum, ut in iurib. supra alleg.

REGVLA CXXXII.

CONSORIS sine mandato potest agere, & excipere pro consorte. Hanc regulam probat tex. in l. 2. C. de consorti. eiusdem litis Et circa hanc regulam vide Nicolaum Bellon. in consil. 26. nu. 5. & 6.

Hanc regulam cum quatuor limit. ponit Bernar. de Luco in reg. 135. referendo se ad Feli. in c. cum M. Ferrariensis. nu. 8. de constitu. Eandem regulam cum quinque limit. ponit Ripa in d. c. cum M. Ferrariensis. nu. 53. de constitu.

REGVLA CXXXIII.

CONSTITVTIONES, leges, vel canones facti per verba generalia, dicuntur generales. Hanc regulam ponit Deci. in c. lectu. 1. num. 28. de constitu. Ratio huius regulæ est, quia vbi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus. l. de pretio. ff. de publicia. & in l. 3. §. si liber homo. iunct. glo. in verbo, accepisset. ff. de condic. ob. caus. et lex edictalis appellatur generalis, vt in l. ha. edictalis.

edictali, C. de secun. nup. secundum Matthæum de Afflic. in consi. Neapol. lib. i. Rub. 82 nu. 1

1 Amplia primo vt procedat, etiam si esset aliqualis ratio dubitandi, an lex sit generalis, vel non, quia solemus dicere quod lex simpliciter facta comprehendit omnem casum, dato qd in vno sit maior ratio quam in alio. Vt in l. j. in §. quod autē. ff. de aleato. in l. in fraudem, in §. si. ff. de testamen. mili. & in l. j. in §. generaliter, ff. de lega. præstan. bonus tex. quem ad hoc pōderat ibi Galiaula in prin. in l. i. in §. si. ff. de ver. obl.

2 Amplia secundo vt procedat, etiam si talis lex ita generaliter intellecta contineret rigorem, & esset dura. Vt est text. in l. prospexit, ff. qui & a quibus.

3 Amplia tertio, etiam si lex sit solum generalis in fine, & specialis in princ. Vt est glo. in Rub. C. etiam ob chirographariam pecuniam pignus retineri posse & ibi Alberic.

4 Amplia quarto vt procedat, etiam si lex sit solum generalis in sui præfatione, & initio: quia licet loquatur postea per verba specialia, tamen tota lex erit generalis. Vt probat tex. quē ad hoc ibi ponderat Bar. in l. regula, in §. si. ibi, nam initium constitutionis, ff. de iur. & facti igno. ita tenet Philipp. Deci. in c. i. in l. lect. nu. 35 de constitutio. Curt. iun. in consi. 185 num. 1 facit quod notat Signo, de Homodeis in consi. 6. nu. 6.

REGVLA CXXXIII.

CONSVEY VDO Ecclesiæ, vt Canonici si nō resideant percipiant fructus beneficiorum suorum, valet. Hanc regulā probat tex. & ibi Abb. in i. notab. in c. cum omnes, de consi. & per illum tex. tenet gl. in c. dudum el 2. in verbo, retinere de electio. Eandem opinionem tenet gl. in c. gratia in verbo, de iure de rescr. li. 6. gl. in c. conquirente, in verbo, deseruiat, de cleri. non residen. Et sic supra dicta tenet Pano. in c. extirpandæ, in §. quia vero nu. 15 & 21 de præben. & in consi. 96 nu. 2 vol. 2 in medio Federi. de Senis in consi. 246 nu. 1 Ioan. de Imo. in c. quia nonnulli nu. 6 de cleric. non residen. & ita concludit Rochus de Curte in c. si. nu. 500. de cōsue. Ioan. Selua in tracta. de benefi. in 4. par. nu. 1, quest. 2. Et circa hanc regulam vide Paul. Paris. in consi. 32. vol. 4.

1 Amplia primo, habere locum in statuto de non residendo, quia valet statutum permittens licentiam non residendi. Vt est gloss. in d. c. gratia in verbo, retineri.

2 Amplia secundo, etiam si in fundatione sit expressum, quod fundator dotabat Capellā, & donabat presbytero eligēdo pro Missis ibidem celebrandis. Ita tenet Lopus in allega. 37. num. 2. in titul. de præben. quem sequitur Ioan. Selua in d. 2. q. nume. 5. & sic procedit et, si ex ordinatione testatoris ecclesia deberet conferri vni, vt ibi quotidie celebraret: quia valet cōsuetudo vt per alium celebret.

Limita